

În conformitate cu prevederile art. 12 alin. (2), (3) și ale art. 27 alin. (1) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, Consiliul adoptă următoarea

DECIZIE

Nr. ...

Data: ...

Prin contestația nr. C51/13.02.2026, înregistrată la Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor cu nr. 10095/16.02.2026, formulată de către societatea ... SRL, cu sediul în ..., înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului sub nr. ..., CUI ..., reprezentată prin administrator ..., împotriva documentației de atribuire a procedurii proprii privind achiziția publică, organizată de către ..., cu sediul în ..., în calitate de autoritate contractantă, în vederea atribuirii contractului de servicii, având ca obiect „...”, cod CPV 55524000-9 Servicii de Catering pentru Școli (Rev.2), anunț publicitar nr. .../06.02.2026, se solicită următoarele: „eliminarea factorilor „calitate” cuprinși în documentație care sunt restrictivi, discriminatorii, nejustificați și disproporționali în raport cu necesitatea obiectivă, scopul și obiectul principal al atribuirii contractului. În subsidiar, se solicită anularea procedurii până la remedierea corespunzătoare în acord cu dispozițiile legale”.

Procedura de soluționare în fața Consiliului s-a desfășurat în scris.

În luarea deciziei asupra
cauzei de față,

Consiliul National de Soluționare a Contestațiilor
reține următoarele:

Consiliul a fost sesizat să soluționeze contestația de față, prin care societatea ... SRL, critică documentația de atribuire aferentă procedurii de achiziție publică antementionată, inițiată de către ..., solicitând cele redată în partea introductivă.

În motivare, contestatoarea subliniază lipsa minimă de diligență a autorității contractante în ceea ce privește data de depunere a ofertelor-11.02.2026, față de data publicării documentației în SEAP, în spetă 06.02.2026, în sensul că termenul de numai 4 zile acordat posibililor ofertanți este imposibil de respectat.

Referitor la conținutul documentației de atribuire, contestatoarea precizează că este restrictivă obligația tehnică minimală potrivit căreia „Termenul de livrare al produselor nu poate fi mai mare de 60 minute (se ia în considerare perioada scursă dintre momentul plecării de la locul de pregătire/depozitare și ultimul loc de livrare!) Modalitate de îndeplinire: Se va prezenta declarație pe proprie răspundere în acest sens, la nivel de ofertă, iar ulterior, la nivelul fiecărei livrări de produse”.

De asemenea, contestatoarea critică și factorul de evaluare componenta tehnică unde s-a stabilit: „A. Lantul scurt de aprovizionare -distanța de transport — 30 % (30pct.) Algoritm de calcul: Pentru oferta cu distanța de transport cea mai mică de la sediu/punct de lucru până la cel mai îndepărtat loc de distribuție se acordă punctajul maxim între 0 - 10 km: 30 puncte. Pentru celelalte distanțe de transport punctajul se calculează astfel: $D_{transport}(n) = D_{transport} (min)/D_{transport} (max)*30$, unde: $D_{transport}(n)$ - punctajul obținut pentru distanța de transport de la sediu/punctul de lucru până la ultimul loc de distribuție, de către oferta admisibilă aflată sub evaluare. $D_{transport} (min)$ -distanța cea mai mică de la la sediu/punctul de lucru declarat în oferta la ultimul punct de livrare; $D_{transport} (max)$ - distanța cea mai mare de la la sediu/punctul de lucru declarat în oferta, la ultimul punct de livrare; Pentru distanța de transport mai mare de 50 km de la sediu/punctul de lucru până la ultimul loc de distribuție, oferta va fi considerată necorespunzătoare din punct de vedere tehnic, urmând a fi declarată neconformă și respinsă. Punctajul pentru fiecare factor de evaluare va fi calculat utilizând informațiile cuprinse în oferta”.

În opinia contestatoarei, limitarea termenului de livrare, precum și ponderea acordată criteriului tehnic este disproporționată față de scopul necesitatea, natura și obiectul contractului.

Referitor la factorul de evaluare în cauză, contestatoarea susține că alocarea a 30% pentru distanța de transport între locul de producție/procesare/preparare și locul livrării/distribuirii pachetelor alimentare - HRANĂ RECE - tip sandwichi (transportate prin mijloace auto autorizate DSVSA ce sunt dotate obligatoriu cu sistem frigorific pentru menținerea temperaturii optime, legale conform normelor specifice în domeniul siguranței și perisabilității produselor alimentare ce nu afectează calitatea produsului) este discriminatorie și disproporționată.

De asemenea, contestatoarea afirmă că termenul de 60 minute, calculat între momentul sosirii pachetului alimentar (ce coincide cu momentul livrării la locațiile beneficiarului de către autovehiculul special dotat frigorific) și până la momentul servirii acestora de către personalul anume desemnat al autorității contractante pentru fiecare unitate de învățământ preșcolar, este restrictiv, deoarece „depășirea intervalului de 60 minute atrage respingerea ofertei”.

Prin urmare, susține contestatoarea condiția de mai sus limitează potențialii operatori economici autorizați legal pentru servicii de catering ce se află la o distanță mai mare de 50 Km între locul pregătirii/preparării pachetului alimentar rece și până la locul livrării efective.

Față de cele de mai sus, solicită modificarea cerințelor în sensul unui interval rezonabil, corect, practic și adaptat exact pe ce se intenționează a se achiziționa și potrivit rolului, intenției și naturii contractului atribuibil în urma demarării unei asemenea proceduri.

În drept, invocă dispozițiile art. 8 alin.(2) din Legea nr. 101/2016. Ca probe, înscrisuri.

Prin adresa nr. C58/17.02.2026, înregistrată la C.N.S.C. cu nr. 10807/17.02.2026, contestatoarea transmite o solicitare de îndreptare eroare materială privind obiectul procedurii menționat în contestație, respectiv *„Servicii de catering, respectiv pregătirea, prepararea și livrarea zilnică a pachetului alimentar pentru preșcolari și elevii Scolii Gimnaziale "Trefan Leonard" din comuna Poian, județul Covasna”*, cu precizarea că obiectul corect al procedurii este: *„...”*.

Prin adresa nr. C55/17.02.2026, înregistrată la C.N.S.C. cu nr. 11344/19.02.2026, contestatoarea înaintează, în original, recipisa de consemnare a cauțiunii cu nr. 212127085/1 din 17.02.2026, eliberată de CEC Bank, sucursala Brașov, pentru suma de 11.815,00 lei.

Prin adresa nr. 16356/486/C6/09.03.2026, Consiliul solicită autorității contractante transmiterea punctului de vedere la contestație și copia dosarului achiziției pe suport electronic și letric.

Prin adresa cu nr. 1034/12.03.2026, înregistrată la C.N.S.C. cu nr. 17737/13.03.2026, autoritatea contractantă transmite un punct de vedere prin care precizează că cerințele criticate au fost formulate cu scopul de a reuși procurarea unor pachete alimentare, care să fie cât mai proaspete, benefice și sanatoase pentru copii, în spiritul programului prin care se realizează finanțarea, respectiv Programul National Masă Sănătoasă”.

Față de cele de mai sus, autoritatea contractantă precizează că pachetele alimentare sunt distribuite în fiecare dimineață, motiv pentru care trebuie să fie procesate în aceeași zi, după cum este stipulat în caietul de sarcini. Altfel, mai ales în cazul copiilor din grădinițe și clasele primare, care au program școlar doar până la ora 12.00, aceștia nu ar putea primi pachetele alimentare în timp util.

Referitor la limita de timp, autoritatea contractantă *„se întreabă dacă pachetele sunt transportate de la distante mari, ex. 200 km transportul propriu-zis durând 3.5-4 ore, iar pachetele trebuie să ajungă la ultima destinație dintre școlile și grădinițele de pe raza comunei, în intervalul orar 8.00-9.00, fiind vorba de o cantitate zilnică de sute de porții, aceste pachete când sunt procesate/realizate de către personalul de specialitate al operatorului economic și cum vor fi livrate*

în intervalul orar indicat în așa fel încât să poată fi inclusiv consumate de către copii?”.

De asemenea, autoritatea contractantă argumentează că a avut în vedere și protecția mediului prin punctarea lanțului scurt de aprovizionare/distributie, deoarece pe distanțe mici, poluarea mediului este cu mult mai mică din toate punctele de vedere.

Totodată, învederează că procedura în cauză este una internă aprobată prin HCL, în baza unei proceduri interne și a unei documentații aprobate tot prin HCL, care au fost controlate în privința legalității inclusiv de prefectură.

Prin urmare, susține autoritatea contractantă, cerințele privind livrarea în intervalul de de 60 minute, distanța de 50 km, precum și ponderea de 30% aferentă factorului de evaluare nu sunt nelegale, ci în concordanță cu legislația în materie, inclusiv art. 187 alin. 4) și 5) lit. c) din Legea 98/2016.

Cât privește afirmația contestatoarei față de *„termenul de numai 4 zile acordat posibililor ofertanți”* arată că sunt 5 zile între data lansării anunțului și data de depunere a ofertelor, conform pct. 15.3.3 din procedura internă elaborată în temeiul dispozițiilor art. 68 alin. (1) și a art. 111 și 112 din Legea nr. 98/2016.

În consecință, solicită respingerea contestației în cauză.

Prin adresa nr. 23826/486/C6/02.04.2026, Consiliul solicită autorității contractante transmiterea dosarului achiziției pe suport electronic.

Autoritatea contractantă transmite dosarul achiziției publice pe suport electronic, înregistrat la C.N.S.C. cu nr. 23761/02.04.2026.

Din examinarea materialului probator administrat, aflat la dosarul cauzei, Consiliul reține următoarele:

... a inițiat procedura proprie de achiziție publică privind atribuirea contractului de servicii având ca obiect „...”, cod CPV 55524000-9 Servicii de Catering pentru Școli (Rev.2), prin publicare în S.E.A.P. a anunțului publicitar nr. .../ 06.02.2026.

În urma luării la cunoștință a documentației de atribuire, respectiv a conținutului caietului de sarcini, societatea ... SRL a formulat contestația dedusă soluționării, solicitând cele menționate în partea introductivă.

Consiliul constată că societatea ... SRL a constituit cautiunea în cuantumul și în termenul prevăzut la art. 61¹ din Legea nr. 101/2016.

Examinând susținerile părților, probatoriul aflat la dosarul cauzei și dispozițiile legale aplicabile, Consiliul constată următoarele:

Din analiza contestației, reiese că nemulțumirea societății contestatoare vizează *„unele cerințe și o componentă din cadrul factorilor de evaluare conform criteriului de atribuire «cel mai bun raport calitate preț»”.*

Cu titlu general, prin raportare cu mențiunea autorității contractante de la pct. 1. Informații generale din caietul de sarcini, pag. 116, potrivit căreia *„organizarea și desfășurarea procedurii de achiziție se derulează (...) conform Lege 98/2016 privind achizițiile publice; HG nr. 395/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor referitoare la atribuirea contractului de achiziție publică/acordului-cadru din Legea nr. 98/2016 privind achizițiile publice”* în ceea ce privește conținutul documentației de atribuire pusă la dispoziția operatorilor economici de către autoritatea contractantă, inclusiv clarificările aduse acesteia, dată fiind natura litigiului, actele atacate și solicitările adresate, Consiliul reține necesitatea examinării contestației primite prin raportare la următoarele dispoziții ale legislației privind achizițiile publice:

- din HG nr. 395/2016:

- art. 20 alin. (2) și (10): *„(2) Documentația de atribuire conține orice cerință, criteriu, regulă și alte informații necesare pentru a asigura ofertantului/ candidatului o informare completă, corectă și explicită cu privire la modul de aplicare a procedurii de atribuire”; „(10) Caietul de sarcini conține, în mod obligatoriu, specificații tehnice care reprezintă cerințe, prescripții, caracteristici de natură tehnică ce permit fiecărui produs, serviciu sau lucrare să fie descris, în mod obiectiv, astfel încât să corespundă necesității autorității contractante”;*

- din Legea nr. 98/2016:

- art. 154 alin. (1): *„Autoritatea contractantă are obligația de a elabora documentația de atribuire care conține toate informațiile necesare pentru a asigura operatorilor economici o informare completă, corectă și precisă cu privire la cerințele achiziției, obiectul contractului și modul de desfășurare a procedurii de atribuire”;*

- art. 155 alin. (1) și (6): *„(1) Specificațiile tehnice sunt stabilite prin documentația de atribuire și definesc caracteristicile solicitate privind lucrarea, serviciul sau produsele care fac obiectul achiziției”; (6) Specificațiile tehnice trebuie să permită tuturor operatorilor economici accesul egal la procedura de atribuire și nu trebuie să aibă ca efect introducerea unor obstacole nejustificate față de asigurarea unei concurențe efective între operatorii economici”;*

- art. 160 alin. (1) și (2): *„(1) Orice operator economic interesat are dreptul de a solicita clarificări sau informații suplimentare în legătură cu documentația de atribuire, cu respectarea termenului limită stabilit de autoritatea contractantă în anunțul de participare/simplificat/de concurs. (2) Autoritatea contractantă stabilește prin anunțul de participare/simplificat/de concurs unul sau*

două termene-limită în care va răspunde în mod clar și complet tuturor solicitărilor de clarificare/ informațiilor suplimentare, conform prevederilor normelor metodologice la prezenta lege”.

Așadar, regula o reprezintă situația în care nevoia sau oportunitatea achiziționării la un anumit nivel de performanță, precum și caracteristicile tehnice impuse sunt stabilite de fiecare autoritate contractantă în parte, în funcție de necesitățile obiective și prioritățile comunicate de compartimentele din cadrul autorității contractante [art. 2 alin. (3) lit. b) și art. 12 alin. (3) lit. a) din HG nr. 395/2016].

Singura limitare a acestui drept al autorității contractante este determinată de introducerea unor obstacole nejustificate față de asigurarea unei concurențe efective între operatorii economici, în sfera unei astfel de posibilități aflându-se și situația impunerii de către autoritate a unor specificații și condiții care nu au legătură cu nevoia sa de achiziție.

În consecință, pentru a cenzura prevederile documentației de atribuire impuse de autoritatea contractantă, așa cum solicită petenta în prezenta cauză, este necesară stabilirea existenței în aceste prevederi a unor condiții restrictive, nejustificate și nelegale ce pot împiedica o concurență efectivă între operatorii economici.

Prin urmare, contestatoarea, în susținerea demersului ei la Consiliu, are obligația de a proba caracterul restrictiv al cerințelor criticate, prin prezentarea unor mijloace de probă pertinente și concludente, fiind pe deplin aplicabile în acest caz prevederile art. 249 din Codul de procedură civilă, potrivit cărora *„cel care face o susținere în cursul procesului trebuie să o dovedească, în afară de cazurile anume prevăzute de lege”.*

Raționamentul se circumscrie faptului că nu se regăsesc în legislația achizițiilor publice prevederi care să permită operatorilor economici să ceară modificarea documentației de atribuire și, cu atât mai mult, să oblige autoritatea contractantă să modifice documentația de atribuire ori modificările aduse acesteia după cum solicită fiecare operator economic care apreciază că este necorespunzător întocmită.

Astfel fiind, autoritatea contractantă nu are vreo obligație legală de a modifica documentația de atribuire după voința operatorului economic care a formulat contestație, iar Consiliul nu o poate obliga la o astfel de conduită, decât în măsura în care se face dovada încălcării reale și obiective a dispozițiilor legale ce împiedică restrângerea nejustificată a concurenței.

Acestei obligații a contestatoarei, de a face proba afirmațiilor sale, îi corespunde obligația autorității contractante de a justifica și proba că

inclusiunea anumitor cerințe este realizată cu respectarea prevederilor legale, astfel încât să asigure realizarea necesității sale, orice abatere de la acest scop putând fi censurată.

În consecință, în evaluarea temeiniciei cererilor adresate Consiliului, acesta va avea în vedere faptul că ele trebuie justificate și probate obiectiv, cu dovada fermă a caracterului restrictiv, simpla pretindere a nevoii modificării lor și simpla afirmație că restricționează concurența nefiind suficiente pentru a conchide asupra nelegalității actului atacat. În egală măsură, în stabilirea legalității actului atacat al autorității contractante va fi avută în vedere și proba pe care achizițiunea o realizează cu privire la legătura obiectivă de cauzalitate și dependența dintre prevederile documentației de atribuire astfel cum au fost acestea clarificate/modificate și nevoia sa de achiziție.

În continuare, Consiliul reține că societatea contestatoare critică cerința de la secțiunea Modalitatea de îndeplinire din caietul de sarcini, pag. 121, potrivit căreia *„5. Termenul de livrare al produselor nu poate fi mai mare de 60 minute (se ia în considerare perioada scursă dintre momentul plecării de la locul de pregătire/depozitare și ultimul loc de livrare)”*, deoarece în opinia sa *„nu se justifică un asemenea timp foarte scurt prin care se restricționează participarea unui număr cât mai mare a operatorilor economici autorizați legali aflați dincolo de aria și zona geografică unde se află locațiile de livrare ale autorității contractante”*.

Referitor la cerința de mai sus, Consiliul nu va reține, ca întemeiate, afirmațiile autorității contractante din punctul de vedere nr. 1034/ 12.03.2026, înregistrat la C.N.S.C. sub nr. 17737/13.03.2026, potrivit cărora *„procedura nu este una convențională, în sensul că este o procedură internă aprobată prin HCL, care a trecut prin controlul de legalitate exercitat de prefectură”*, având în vedere că în organizarea procedurii de atribuire în cauză, conform propriilor mențiuni din documentația de atribuire, autoritatea contractantă este ținută să respecte dispozițiile Legii nr. 98/ 2016 privind achizițiile publice precum și pe cele ale H.G. nr. 395/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor referitoare la atribuirea contractului de achiziție publică/acordului-cadru din Legea nr. 98/2016 privind achizițiile publice, citate mai sus.

Prin urmare, stabilirea unui timp maxim de livrare, de 60 minute în cazul de față, trebuie să fie pe de-o parte justificat de necesitățile autorității contractante, iar pe de altă parte, cerința în cauză trebuie să fie proporțională și să nu restrângă nejustificat concurența.

Față de cele de mai sus, Consiliul reține, ca fiind relevante, următoarele dispoziții legale:

HG nr. 1171/2025 privind instituirea Programului național "Masă sănătoasă" în anul 2026:

Art. 3 alin. (1) lit. c): *Suportul alimentar constă, după caz, într-o masă caldă sau într-un pachet alimentar pe zi, după cum urmează (...)*
c) *pachet alimentar, în situația în care nu există posibilitatea asigurării mesei calde în regim propriu sau de catering. Pachetul alimentar este păstrat, până la servire, în spații amenajate, în care sunt asigurate condițiile de manipulare și depozitare indicate de producător, în conformitate cu prevederile legale în vigoare privind igiena și siguranța produselor alimentare, condiții care să poată fi monitorizate și controlate.*

Anexa 2, pct.8: *Mâncarea livrată trebuie gătită în dimineața zilei în care se servește, păstrându-se în condiții sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor, precum și în condiții igienico-sanitare și la temperaturi corespunzătoare, conform legislației în vigoare.*

Anexa 3:

pct. 1.1: *Produsele alimentare sunt livrate zilnic din unități autorizate/înregistrate sanitar-veterinar și pentru siguranța alimentelor. Furnizorul/prestatorul de servicii se va asigura că pe durata transportului până la livrare, produsele sunt menținute în condiții de temperatură care să nu permită multiplicarea microorganismelor. Dacă hrana nu este servită în unitățile de învățământ preuniversitar într-un interval de 60 de minute de la livrare, aceasta este păstrată până la servire în spații amenajate în care sunt asigurate condiții de manipulare și depozitare indicate de producător, în conformitate cu prevederile legislației în vigoare privind igiena și siguranța alimentelor. (...)*

pct. 4. Termene de consum

Produsele alimentare trebuie să respecte prevederile Regulamentului (CE) nr. 2.073/2005 al Comisiei din 15 noiembrie 2005 privind criteriile microbiologice pentru produsele alimentare, cu modificările și completările ulterioare.

Termenul maxim pentru consumul produselor transportate de la furnizor către unitățile școlare, respectiv elev sau preșcolar, după caz, va fi de: (...)

b) 24 de ore de la momentul ambalării pentru sandviciuri.

În situația în care hrana nu este servită într-un interval de 60 de minute de la livrare, produsele alimentare sunt păstrate, până la servire, în spații amenajate, în care sunt asigurate condițiile de manipulare și depozitare indicate de producător, în conformitate cu prevederile legale în vigoare privind igiena și siguranța produselor alimentare, condiții care să poată fi monitorizate și controlate;

Pentru depozitare în școli se vor folosi spații special amenajate pentru păstrarea produselor alimentare în condiții de siguranță a

alimentelor prevăzute de legislația în vigoare, asigurate de către beneficiar - unitatea de învățământ.

Produsele alimentare vor fi păstrate până la servire în condițiile indicate de producător, cu respectarea prevederilor legale în vigoare”.

Din analiza prevederilor caietului de sarcini, Consiliul reține că autoritatea contractantă a impus operatorilor economici un timp de livrare a produselor de maxim 60 de minute sub sancțiunea respingerii ofertei.

Or, prin raportare la dispozițiile aferente programului național mai sus citat, o astfel de condiție este restrictivă din cauza limitărilor geografice, în sensul că, operatori economici aflați la o distanță mai mare de 60 de minute nu ar putea participa la procedură, în condițiile în care ar avea capacitatea executării contractului și ar propune un preț competitiv.

Pe acest aspect, Consiliul reiterează că piața unică instituită prin Tratatul UE are la bază tocmai „asigurarea unei egalități a agenților economici în cadrul UE, fără a se avea în vedere frontierele și distanțele, singurul criteriu de departajare între aceștia fiind necesar să fie unul obiectiv, și anume, modul în care pot îndeplini cerințele de fond ale documentației de atribuire”.

În acest sens, Directiva 2014/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile publice și de abrogare a Directivei 2004/18/CE, prevede la pct. 1 din preambul, că *«atribuirea contractelor de achiziții publice de către sau în numele autorităților statelor membre trebuie să respecte principiile Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), mai exact libera circulație a mărfurilor, libertatea de stabilire și libertatea de a furniza servicii, precum și principiile 'care derivă din acestea, cum ar fi egalitatea de tratament, nediscriminarea, recunoașterea reciprocă, proporționalitatea și transparența»*.

Stabilirea unor cerințe de departajare a unor furnizori pe criteriul distanței, nu aduce nici o garanție autorității contractante că produsele alimentare aduse de la distanțe mai mici vor fi mai proaspete și de calitate mai bună decât cele aduse de la distanțe mai mari, după cum eronat afirmă autoritatea contractantă în cuprinsul punctului de vedere nr. 1034/ 12.03.2026, înregistrat la C.N.S.C. sub nr. 17737/13.03.2026.

Mai mult, în condițiile în care, autoritatea contractantă a stabilit la secțiunea – Siguranța și perisabilitatea microbiologică din caietul de sarcini, pag. 122, faptul că *„produsele vor fi livrate zilnic (...) și vor fi depozitate în condiții de siguranță alimentară (...) Data limită de consum al pachetului alimentar transportat de la furnizor către unitățile școlare va fi de 24 de ore. Pentru depozitare în școli se vor folosi spații special amenajate pentru păstrarea produselor alimentare în condiții de igienă legal prevăzute, asigurate de școală”*, toate aceste detalii sunt de

natură a întări convingerea Consiliului, în ceea ce privește lipsa unei necesități/justificări reale de introducere a acestei cerințe și, în final, necesitatea eliminării acestuia.

Prin urmare, neexistând o justificare obiectivă a cerinței analizate și o legătură directă cu obiectul contractului de achiziție publică, s-a încălcat principiul proporționalității și din perspectiva dreptului Uniunii Europene. Astfel, în cauza T-195/08, Tribunalul Uniunii Europene a statuat că *„principiul proporționalității impune ca actele instituțiilor să nu depășească limitele a ceea ce este adecvat și necesar în scopul realizării obiectivelor urmărite, înțelegându-se că, în cazul în care este posibilă o alegere între mai multe măsuri adecvate, trebuie să se recurgă la cea mai puțin constrângătoare”*.

Principiul proporționalității, prevăzut de art. 2 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 98/2016, trebuie avut în vedere la orice procedură de achiziție publică și trebuie aplicat, în mod concret, în fiecare caz, în funcție de particularitățile speței. Principiul proporționalității impune ca actele instituțiilor să nu depășească limitele a ceea ce este adecvat și necesar în scopul realizării obiectivelor urmărite, în cazul în care este posibilă o alegere între mai multe măsuri adecvate, trebuie să se recurgă la cea mai puțină constrângătoare, iar, inconvenientele cauzate nu trebuie să fie disproporționale în raport cu scopurile urmărite.

Raționamentul anterior se regăsește și în Decizia civilă nr. 2164 din 24 mai 2012 pronunțată de Curtea de Apel București și Decizia civilă nr. 920/2024 - dosar nr. 855/33/2024, pronunțată de Curtea de Apel Cluj.

Pentru considerentele enunțate, Consiliul va admite critica autorului contestației vizând timpul de livrare mai mic de 60 de minute și va obliga autoritatea contractantă la modificarea documentației de atribuire, în sensul eliminării acestuia.

Cea de-a doua critică a contestatoarei se referă la ponderea acordată factorului de evaluare – *Lanțul scurt de aprovizionare – distanța de transport – 30%*, coroborată cu cerința potrivit căreia *„Pentru distanța mai mare de 50 km de la sediul/punctul de lucru până la ultimul loc de distribuție, oferta va fi considerată necorespunzătoare din punct de vedere tehnic, urmând a fi declarată neconformă și respinsă”*. În opinia contestatoarei, procentul acordat factorului în cauză este *„disproporționat de mare”*, în timp ce limitarea distanței de transport conduce la *„restricționarea unei reale competiții între concurenți”*.

Față de cele de mai sus, Consiliul reține prevederile art. 187 alin. (3) din Legea nr. 98/2016, potrivit căreia *„Pentru determinarea ofertei celei mai avantajoase din punct de vedere economic în conformitate cu dispozițiile alin. (2), autoritatea contractantă are dreptul de a aplica unul dintre următoarele criterii de atribuire: a) cel mai bun raport calitate-preț (...)”*.

Totodată, Consiliul va lua în considerare că la alin. (4) al normei juridice anterior menționată, se precizează că *„(...) cel mai bun raport calitate- preț/calitate-cost se determină pe baza unor factori de evaluare care includ aspecte calitative, de mediu și/sau sociale, în legătură cu obiectul contractului de achiziție publică/acordului- cadru”,* în timp ce la alin. 5) se exemplifică tipurile/categoriile de informații ce pot face obiectul factorilor de evaluare tehnici.

Astfel, la art. 187 alin. 5) din Legea nr. 98/2016 privind achizițiile publice, se menționează că: *„Factorii de evaluare prevăzuți la alin. (4) pot viza, printre altele: a) calitatea, inclusiv avantajele tehnice, caracteristicile estetice și funcționale, accesibilitatea, conceptul de proiectare pentru toți utilizatorii, caracteristicile sociale, de mediu și inovatoare și comercializarea și condițiile acesteia;b) organizarea, calificarea și experiența personalului desemnat pentru executarea contractului, în cazul în care calitatea personalului desemnat poate să aibă un impact semnificativ asupra nivelului calitativ de executare a contractului; c) serviciile postvânzare, asistența tehnică și condițiile de livrare, cum ar fi data livrării, procesul de livrare și termenul de livrare sau de finalizare”.*

Consiliul reține faptul că prin Legea nr. 86/2022, a fost modificată legislația din domeniul achizițiilor publice în sensul că permite, la art. 188 alin. (3) lit. b) și c) din Legea nr. 98/2016, factori de evaluare de natura celor care fac obiectul prezentei contestații doar în cazul anumitor achiziții, prevăzute la art. 187 alin. (8) lit. c) din același act normativ, conform sintagmei *„anumitor categorii de contracte de achiziție publică/acorduri-cadru de produse care au impact asupra mediului, pe durata întregului ciclu de viață”.*

Totodată, se ține seama că prin HG nr. 336/2023, a fost modificat HG nr. 395/2016 în sensul adăugării art. 32 alin. (61) cu textul *„Categoriile de produse care au impact asupra mediului, pe durata întregului ciclu de viață, sunt prevăzute în anexa nr. 2”.* Anexa 2 la HG nr. 395/2016 a fost introdusă prin același act normativ și conține o enumerare de 12 categorii de produse printre care se regăsesc cele care fac obiectul prezentei proceduri de atribuire (Alimente).

Cu toate acestea, valoarea punctajului de 30% a factorului de evaluare tehnic *„Lanțul scurt de aprovizionare -distanța de transport”,* este apreciată de Consiliu ca fiind disproporționată, autoritatea contractantă distorsionând astfel rezultatul aplicării procedurii, în mod nepermis, defavorizând practic pe acei operatori care, deși au capacitatea de a îndeplini corespunzător contractul în discuție, nu pot obține un punctaj, corect, obiectiv și echidistant doar pentru că nu au șansa, avantajul și soarta aflării la o distanță cât mai scurtă față de achizitoare.

În acest sens, Consiliul reține că distanța maximă de 50 km stabilită drept condiție de conformitate a ofertei restricționează, în mod

nejustificat, accesul operatorilor economici pe criterii geografice, făcând imposibilă participarea la procedură a operatorilor economici care se află la distanță mai mare de 50 km, în condițiile în care stabilirea unor factori de departajare a unor furnizori pe criteriul distanței, neaducând nici o garanție autorității contractante că produsele alimentare aduse de la distanțe mai mici vor fi mai proaspete și de calitate mai bună decât cele aduse de la distanțe mai mari.

Față de cele de mai sus, Consiliul constată că la elaborarea documentației de atribuire în cauză autoritatea contractantă nu a aplicat în mod corespunzător nici prevederile art. 50 alin. 1) și 2) din Legea nr. 98/2016, potrivit cărora *„(1) Autoritățile contractante nu vor concepe sau structura achizițiile ori elemente ale acestora cu scopul exceptării acestora de la aplicarea dispozițiilor prezentei legi ori al restrângerii artificiale a concurenței; (2) În sensul alin. (1), se consideră că există o restrângere artificială a concurenței în cazul în care achiziția ori elemente ale acesteia sunt concepute sau structurate cu scopul de a favoriza ori dezavantaja în mod nejustificat anumiți operatori economici”, criticile contestatorului privind ponderea factorului de evaluare Lanțul scurt de aprovizionare -distanța de transport și cele vizând neconformitatea ofertelor depuse în situația distanțelor de transport mai mari de 50 km de la sediu/punctul de lucru până la ultimul loc de distribuție, fiind pe deplin justificate”.*

Totodată, Consiliul reiterează faptul că principiul proporționalității, prevăzut de art. 2 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 98/2016, trebuie avut în vedere la orice procedură de achiziție publică și trebuie aplicat, în mod concret, în fiecare caz, în funcție de particularitățile speței. Principiul proporționalității impune ca actele instituțiilor să nu depășească limitele a ceea ce este adecvat și necesar în scopul realizării obiectivelor urmărite, în cazul în care este posibilă o alegere între mai multe măsuri adecvate, trebuie să se recurgă la cea mai puțină constrângătoare, iar, inconvenientele cauzate nu trebuie să fie disproporționate în raport cu scopurile urmărite.

În acest sens, Directiva 2014/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile publice și de abrogare a Directivei 2004/18/CE, prevede la pct. 1 din preambul, că *«atribuirea contractelor de achiziții publice de către sau în numele autorităților statelor membre trebuie să respecte principiile Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), mai exact libera circulație a mărfurilor, libertatea de stabilire și libertatea de a furniza servicii, precum și principiile 'care derivă din acestea, cum ar fi egalitatea de tratament, nediscriminarea, recunoașterea reciprocă, proporționalitatea și transparența».*

În cauza T-195/08, Tribunalul Uniunii Europene a statuat că *„principiul proporționalității impune ca actele instituțiilor să nu depășească limitele a ceea ce este adecvat și necesar în scopul realizării*

obiectivelor urmărite, înțelegându-se că, în cazul în care este posibilă o alegere între mai multe măsuri adecvate, trebuie să se recurgă la cea mai puțin constrângătoare”.

Raționamentul anterior se regăsește și în Decizia civilă nr. 2164 din 24 mai 2012 pronunțată de Curtea de Apel București și Decizia civilă nr. 920/2024 - dosar nr. 855/33/2024, pronunțată de Curtea de Apel Cluj.

Nu în ultimul rând, Consiliul reține că deși sunt pertinente criticile contestatoarei privind caracterul restrictiv al cerințelor criticate, impunându-se eliminarea acestora, la data pronunțării prezentei nu mai pot fi dispuse măsuri de remediere fără încălcarea principiilor statuate la art. 2 alin. (2) din Legea nr. 98/2016, deoarece, potrivit raportului procedurii nr. 679/24.02.2026, pag. 20 - 25, autoritatea contractantă a procedat la deschiderea unicei oferte depuse, aspect ce nu mai poate înlătura măsura extremă a anulării procedurii de atribuire în cauză.

În aceste condiții, Consiliul constată că se impune aplicarea prevederilor art. 26 alin. 7) din Legea nr. 101/2016, conform cărora *„În cazul admiterii contestației, dacă se constată că nu pot fi dispuse măsuri de remediere care să permită continuarea legală a procedurii, Consiliul dispune anularea procedurii”.*

Luând în considerare aspectele de fapt și de drept expuse, în temeiul art. 26 alin. (2) și (7) din Legea nr. 101/2016, cu modificările și completările ulterioare, Consiliul va admite contestația formulată de ... SRL în contradictoriu cu autoritatea contractantă ... și va anula procedura de atribuire în cauză.

Pentru aceste motive,
în baza legii și a mijloacelor de probă aflate la dosar,

CONSILIUL DECIDE:

Admite contestația formulată de către societatea ... SRL, în contradictoriu cu autoritatea contractantă ... și anulează procedura de atribuire în cauză.

Prezența decizie este obligatorie pentru părți, în conformitate cu dispozițiile art. 28 alin. (1) din Legea nr. 101/2016 și poate fi atacată cu plângere în termen de 10 zile de la comunicare, în temeiul art. 29 din același act normativ.

Președinte,

...

Membru,

...

Membru,

...